

Gyászjelentés – Barna Máté domonkos testvér

A Szent Domonkos Rend Magyar Tartományfőnöksége

Gyászjelentés

„Megtérve otthonomba, kipihenem magam oldalán, mert nincs keserűség a társaságában, nincsen bosszúság a vele való együttlétben, csak vígság és öröm.” Bölcs 8, 16.

A Szent Domonkos Rend Magyar Tartományfőnöksége, a soproni Domonkos Rendház, valamint a gyászoló család, megrendülve, de a boldog feltámadás reményében tudatja, hogy

BARNA FERENC MÁTÉ OP

életének 52., szerzetesi fogadalmas életének 27., papságának 21. évében, az Egyház szentségeivel megerősítve, 2018. október 1-jén hazatért a Mennyei Atya házába.

Elhunyt testvérünkért engesztelő gyázmisét mutatunk be Sopronban 2018. október 9-én, kedden fél 12-kor a soproni Szent Mihály Templomban, majd pedig végső útjára kísérik a soproni Szent Mihály Temetőben, a domonkosok kriptájához. A szentmisét és a temetési szertartást dr. Veres András győri megyéspüspök vezeti.

Szeretett rendtestvérünk és rokonunk 1966. október 14-én született Szegeden egy hódmezővásárhelyi négy gyermekes család elsőszülött gyermekeként. Hódmezővásárhelyen ének-zene általános iskolába járt, középiskolás éveit szintén Hódmezővásárhelyen a Bethlen Gábor Gimnáziumban töltötte. 1985-ben érettségizett. Katonai szolgálata után a veszprémi vegyipari egyetemen folytatott tanulmányokat, majd Keszthelyen agrármérnöki diplomát szerzett.

1991-ben lépett be a domonkos rendbe. A noviciátust Grazban töltötte. Egyszerű fogadalmat tett 1992. szeptember 6-án. Teológiai tanulmányait a franciaországi Bordeaux-ban és Toulouse-ban végezte. Örökfogadalmát 1995. augusztus 26-án tette le Budapesten. Toulouse-ban szentelték diakónussá 1996. június 25-én. 1998. június 28-án szentelték pappá Budapesten, a domonkosok középkori templomának egykori helyén, a mostani Hilton Szálló mellett. Papszentelését követően került a soproni Domonkos Rendházba. Egy évig volt a ház szindikusa, majd pedig 1999. augusztus 15-én házfőnök és templomigazgató lett. Kilenc évi házfőnökség után, 2008. szeptemberétől 2017 augusztusáig, tehát majdnem újabb kilenc évig a magyar domonkosok előjárója volt. 2017 augusztusától haláláig ismét a soproni Domonkos Rendház tagja.

2007-ben elkezdődött súlyos betegségét több mint tizenegy évig derűvel és elszántsággal igyekezett viselni. Fájdalmait hittel és áldozatos szerzetesi lélekkel ajánlotta fel Istennek. Erejét a betegség hordozására főként a szentmise bemutatásából és az igehirdetésből merítette. Ízig-vérig domonkos lelkülettel, tüzesen és fáradhatatlan lelkesedéssel hirdette Isten szavát, tett tanúságot az evangéliumi élet örömről és a Krisztus-követés boldogságáról. Utolsó leheletéig azon munkálkodott, hogy másokat az Isten-kapcsolatra elvezessen és abban megerősítsen.

A boldog feltámadás és a viszontlátás reményében búcsúzunk tőle.